RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 131.385 van 13 mei 2004
in de zaak A. 146.416/XII-4020.

In zake : Geertruida BRUSSEEL,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. Vernaillen,
kantoor houdende te Antwerpen,
Mechelsesteenweg 33

tegen :

de STAD ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. Pockele-Dilles,
kantoor houdende te Antwerpen,
Stoopstraat 1/13, 5e verd.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Geertruida Brusseel op 12 januari 2004 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 21 november 2003 van het college van burgemeester en schepenen van Antwerpen tot onmiddellijke definitieve sluiting van de lokalen en plaatsen die in het pand Van Stralenstraat 33/35 te Antwerpen gebruikt worden voor prostitutie;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd F. De Buel;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 maart 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 april 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. Vernaillen, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat A. Garmyn, die loco advocaat R. Pockele-Dilles verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. De Buel;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster hotel Dream House, met zeven kamers, uitbaat te Antwerpen, Van Stralenstraat 33/35; dat het college van burgemeester en schepenen van Antwerpen op 17 april 2002 een eerste keer beslist tot onmiddellijke definitieve sluiting van de lokalen of plaatsen die in het pand gebruikt worden voor prostitutie; dat de beslissing niet ambtshalve ten uitvoer wordt gelegd; dat het schepencollege op 7 mei 2003 opnieuw tot de sluiting beslist; dat op 14 mei 2003 de politie de kamers 1 tot en met 6 van het hotel verzegelt; dat het college de administratieve sluiting van de verzegelde kamers op 16 juli 2003 opheft; dat de reden daarvoor is dat verzoekster "zich in de toekomst [wil] houden aan het verbod om nog kamers ter beschikking te stellen van prostituees" en daartoe "bereid [is] om de kamers 1 en 2, die eerder primitief zijn ingericht en gewoonlijk werden gebruikt door prostituees, om te bouwen zodat zij door gewone koppels kunnen worden gebruikt"; dat het college van burgemeester en schepenen op 21 november 2003 eens te meer besluit tot de onmiddellijke definitieve sluiting van de lokalen en plaatsen die in het pand aan de Van Stralenstraat 33/35 voor prostitutie worden gebruikt, omdat verzoekster "niettegenstaande haar eigen belofte om een einde te maken aan de

situatie" haar hotel ter beschikking blijft stellen voor prostitutie; dat de politie op 28 november 2003 tot de verzegeling van de kamers 1, 3, 4, 5, 6 en 7 overgaat;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoekster aanvoert dat zij haar enige bron van inkomsten verliest, dat evenwel de vaste kosten van de uitbating en van de aanpassingswerken verder doorlopen "zodat de definitieve onmogelijkheid om haar hotel nog verder te exploiteren het definitieve einde van haar exploitatie met zich brengt", en dat door de media-aandacht haar naam en reputatie besmeurd worden;

Overwegende dat het nadeel van een exploitant die zijn inrichting grotendeels moet sluiten en zich daarmee zijn enige inkomstenbron ziet ontvallen, in de regel maar weinig toelichting en staving behoeft; dat het niettemin uitzonderlijk anders kan zijn, zoals te dezen het geval is; dat verzoekster van de sluiting van haar hotel, bij de collegebeslissingen van 7 mei 2003 en 21 november 2003, reeds eerder de schorsing en/of vernietiging heeft gevraagd, op 20 mei 2003, respectievelijk 6 januari 2004 bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, zetelend in kort geding; dat de voorzitter in zijn beschikkingen van 24 juni 2003 en van 6 januari 2004 tot twee keer toe verzoeksters argument dat zij door de sluiting geen middelen van bestaan meer heeft en zonder enige bron van inkomsten valt, bij gebrek aan bewijs verwierp; dat in die omstandigheden mocht worden verwacht dat verzoekster, waar zij alsnog een schorsing van de sluiting wil verkrijgen, thans van de Raad van State, en daartoe, ter verantwoording van haar nadeel, eens te meer het verlies van haar enige inkomstenbron doet gelden, zich bijzonder zou hebben ingespannen om aan de hand van concrete gegevens een inzicht in en verduidelijking van haar precieze financiële

situatie te verschaffen; dat evenwel met de verwerende partij wordt vastgesteld dat verzoekster dat hoegenaamd niet doet; dat zij zich louter er toe beperkt de uitgaven te bewijzen voor de renovatie van hoofdzakelijk, zo al niet uitsluitend, kamer 2, welke kamer overigens door het bestreden besluit blijkbaar niet getroffen wordt;

Overwegende dat er gelet op de specifieke gegevens van de zaak reden is om te betwijfelen dat verzoekster ten gevolge van de bestreden beslissing en de aangevoerde stopzetting van haar exploitatie, haar enige bron van inkomsten ziet wegvallen en niet meer in staat is haar financiële verplichtingen na te komen; dat, bij gebreke aan een voldoende voorlichting, de Raad van State het betreffende nadeel niet voor ernstig en moeilijk herstelbaar in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan houden;

Overwegende dat ook het beweerde moreel nadeel niet ernstig en moeilijk te herstellen voorkomt; dat het enige stuk waarmee het wordt gestaafd een krantenbericht is waarin alleen wordt meegedeeld dat het "beruchte" rendez-vous-hotel Dream House een sluitingsbevel opgelegd kreeg; dat de Raad er niet in leest, zoals verzoekster doet, dat "het hotel van verzoekende partij de enige bron van de overlast [in de buurt] zou zijn"; dat het gebruik van het adjectief "berucht" wel laat uitschijnen dat het hotel geen te beste reputatie bezit; dat deze faam, die kennelijk op het verleden teruggaat en als zodanig niet ten onrechte lijkt, niet aan de bestreden beslissing kan worden toegeschreven, want er aan voorafgaat;

Overwegende dat verzoekster niet genoegzaam aannemelijk maakt ten gevolge van de bestreden beslissing een nadeel te ondervinden dat voor haar ernstig en moeilijk te herstellen is; dat alvast niet is voldaan aan de tweede cumulatieve grondvoorwaarde voor een schorsing; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien mei 2004, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

F. BONTINCK. **J. LUST.**